

คุยกับผู้อ่าน

หนึ่งฉบับที่แล้วคุณพิฑูรย์ สารสม จากขอนแก่นเขียนมาแสดงความชื่นชมต่อแนวทางของ “หมอชาวบ้าน” แต่ก็ยังเกรงว่าจะเป็นภาระหาเสียง ก็น่าเห็นใจครับ เพราะชาวบ้านถูกหลอกกันมามากเสียจนขยาด แต่เราขอถือโอกาสเรียนว่า นิตยสาร “หมอชาวบ้าน” มิได้เป็นช่องทางราชการ หรือรัฐบาล หรือพรรคการเมืองใดพรรคการเมืองหนึ่ง แต่เกิดจากบุคคลคณะหนึ่ง ซึ่งใฝ่ฝัน แสวงหา และตะเกียกตะกาย ที่จะเห็นวิทยาการทางการแพทย์ กระจายทั่วไปเป็นประโยชน์ต่อชาวบ้านมากที่สุด

ที่ปกหน้าฉบับที่แล้วเราชูคำขวัญว่า **ไม่ควรทำหรือใช้ยาชุดที่ใส่ยาคลอแรมหรือเพร็ดนิโซโลน** ทั้งนี้เพราะว่ายาชุดแก้ไข้ที่ขาย ๆ กันตามร้านชุดละ ๒.๕ หรือ ๓ บาทนั้นนิยมใส่ยาคลอแรม (คลอแรมเฟนิคอล) และเพร็ดนิโซโลน หลังละ ๑ เม็ด สำหรับ **คลอแรม** ที่ใส่ไป ๑ เม็ดนั้น ไม่มีประโยชน์อะไรเลยมีแต่โทษ ถ้าใครชวยหน่อยก็เกิดโรคไขกระดูกฝ่อตายไปเลย ส่วนเพร็ดนิโซโลนนั้นเล่าก็เป็นยาอันตรายสารพัดอย่าง (อ่าน หมอชาวบ้าน ฉบับเดือนกรกฎาคม ๒๕๒๒ หน้า ๔๐)

จึงขอร้องเรียนขายยาทั้งหลายว่า อย่าใส่คลอแรมหรือเพร็ดนิโซโลนในยาชุด และขอแนะนำท่านผู้อ่านว่า อย่าซื้อยาชุดที่ใส่คลอแรมหรือเพร็ดนิโซโลน

อันที่จริงเมื่อเป็นไข้หวัด ควรจะใช้ยาแยกไปตามอาการมากกว่าใช้ยาชุดรวม ๆ ไปทั้งหมด คือถ้าเป็นไข้ หรือปวดหัวก็ใช้แอสไพริน หรือพาราเซตามอล ถ้าคัดจมูกก็ใช้ยาแก้แพ้ เช่น **คลอร์เฟนิรามีน** ถ้าไอก็ใช้ยาแก้ไอ เช่น **ยาแก้ไอ น้ำดำ** ขององค์การเภสัชกรรม หรือยาแก้ไอยี่ห้ออื่น ๆ (อ่าน หมอชาวบ้าน ฉบับเดือนพฤษภาคม ๒๕๒๒ หน้า ๒๖)

พูดถึงยาแก้ไอ ทำให้นึกขึ้นได้ว่าในฉบับที่ ๒ หน้า ๔๔ ในเรื่อง **ยาแก้ไอ** เราได้เอารูปขวดยาแก้ไอ น้ำดำขององค์การเภสัชกรรมลงไปประกอบด้วย ทำให้บางท่านคิดว่าเป็นการโฆษณา ขอเรียนให้ทราบว่าเราเอาเองเพื่อประโยชน์ของผู้อ่าน โดยไม่ได้รับค่าโฆษณาจากผู้ผลิตเลย แล้วขอเรียนอีกด้วยว่า ที่เราลงโฆษณายาตำราหลวงขององค์การเภสัชกรรมในบทความ ตั้งแต่ฉบับที่ ๑ เป็นต้นมา เราลงให้ฟรี ๆ ทั้ง ๆ ที่ไม่ได้รับค่าโฆษณา

แต่เราก็อยากจะลง เพราะยาตำราหลวง หรือยาสามัญประจำบ้าน ขององค์การเภสัชกรรมเป็นอย่างที่ได้มาตรฐานราคาถูก และประชาชนสามารถจะซื้อขายกันเองได้ โดยไม่ต้องมีใบอนุญาต